

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Будівлі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЗА ЗМАГАННЯ.

Робітництво у своїй організаційній і освітній діяльності мусять вживати різних засобів, щоб ними захопити до організаційно-освітньої діяльності як свої відділи, поодинокі члени організації, так і тих робітників і робітниць, що стоять поза організацією. Один з таких засобів є просто змагання: хто зробить більше і краще. Цей засіб не новий. Змагання — це невіддільна частина життя кожної людини. Кожна жива істота змагається в житті за досягнення своєї мети. Змагається навіть за саме життя. Конкуренція капіталістичних компаній та й самих держав оснований на змаганнях — правди очайдушних, хижацьких, але змаганнях. Приклад від них робітники і малих фабрик та заводів підписують між собою контракти на змагання: хто з них в означеному часі випroduce більше й кращої якості товарів. Ленінградські робітники підписують контракти на змагання з харківськими; індустриальний Донбас підписує змагання з культурним Києвом, московська "Правда" змагається з харківським "Комуністом" і т. д. Змагання там так широко поширились, що німецькі робітники підписують змагання з робітниками "Красного Путиловца" в Ленінграді в класово-освітлюючій роботі.

Коли ми слідаємо за розвитком соціалістичного індустріального і сільсько-господарського будівництва в Радянському Союзі, то бачимо, що там трудящі в кожній галузі своєї праці й боротьби за досягнення якнайбільших успіхів запровадили й найширше практикують систему змагання. Тисячі великих і малих фабрик та заводів підписують між собою контракти на змагання: хто з них в означеному часі випroduce більше й кращої якості товарів. Ленінградські робітники підписують контракти на змагання з харківськими; індустриальний Донбас підписує змагання з культурним Києвом, московська "Правда" змагається з харківським "Комуністом" і т. д. Змагання там так широко поширились, що німецькі робітники підписують змагання з робітниками "Красного Путиловца" в Ленінграді в класово-освітлюючій роботі.

У нас в Канаді вже проіснували деякі товариші запровадити систему змагання. Були, наприклад, пропозиції, щоб в пресових кампаніях запровадити систему змагання між поодинокими містами чи провінціями в приднуванні нових передплатників і в збиранні пресового фонду. Кілька років тому назад встановлено було змагання між організаціями на освітньому полі, де з'їзд ТУРФДім мав навіть визначити певні нагороди чи призначити тим відділам, які звітами й даними викажуться із своєї роботи. З'їзд не вглянув в цю справу й так воно закінчилося.

Цього року запроваджено вперше систему змагання в нашій пресовій кампанії з визначенням дуже цінних нагород тим, хто більше придбає нових передплатників і сколектує заздалегідь передплати. Це, так би сказати, перша наміцальна наша спроба запровадити змагання як засіб для поширення української робітничо-фармерської преси. Якби вислід з тої кампанії не був, нам треба так серйозно подумати над запровадженням цього засобу у різних галузях нашої організаційної і освітлюючої діяльності, подумати якраз тепер, перед з'їздами наших організацій.

Ми провадимо зараз кампанія за придбанням членства для наших організацій. Чому б не запровадити тут змагання між поодинокими відділами, взявши в рахунок величину місцевості та чисельність їх українського населення? Може навіть великий відділ змагатися з малим відділом на пропорціональній стопі.

На освітній діяльності також можна, встановити змагання; на містечкій, на шкільній. Встановити, наприклад, змагання між відділами за крашу школу, за крашу бібліотеку.

Ми піддаємо цю думку і її повинні обговорити наші організації чи поодинокі товариші перед з'їздами. Товариші, що бажали б попрацювати над виробленням плянів щодо цих змагань, повинні це зробити й заслати на з'їзди своїх організацій, а тут комісії можуть взяти їх під увагу, розглянути, розробити й поручити центральним та відділовим зар'ядам практикувати на ділі. Розуміється, винагород, що тягнули б за собою поважні кошти — не потрібно. Найкраща нагорода в таких міжвідділових чи міжпровінціальних змаганнях повинна бути та, що відділи, які виконали своє завдання найкраще, будуть проголошені в газеті, чи в об'їзниках організації.

Поки ж що всі учасники змагання за придбанням нових передплатників нашої преси повинні докласти всіх старань, щоб нашу першу спробу зробити захоплюючою на майбутнє. До кінця місяця січня попрацювати шире для придбання нових, передплатників українській робітничо-фармерській пресі, для сколектування заздалегідь передплати, а водночас і за добуття цінної нагороди за свою ширю працю.

СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЗМ НА СЛУЖБІ КАПІТАЛУ.

Соціал-демократія, яка колись була революційною, скотилася тепер в багно явної служби капіталові, вона стала найбільшою союзницею фашизму. Фашизм, як організована сила, народився по світовій війні. І як не дивно, випорскував він не з капіталістичних партій, але з соціал-демократії. Муссоліні — це ж бувний соціал-демократ ще й бунтівничого гатунку

Потрясений у своїх основах довоєнними революційними подіями, капітал вхопився за фашизм з одного боку, а за соціал-демократизм — з другого. Угодовські провідники П. Інтернаціоналу, що стали королівськими міністрами в Бельгії, Англії, Німеччині та республіканськими у Франції, по війні не знайшли вже повороту назад до робітничих рядів, але вцепилися за розвору капіталістичної таралайки, Ліги Націй.

Ліга Націй, ця міжнародна капіталістична агенція, збудувала соціал-демократам в Женеві величезну палату й там під боком у себе створила так зване Інтернаціональне Бюро Праці, яке під керівництвом Альберта Тома дуже щиро працює на користь міжнародного капіталу. З того осередку, з того "робітничого" бюро Ліги Націй, йдуть по цілому світі вказівки, інструкції, як поборювати комуністів, робітничі страйки, революційні трейд-юні. Бо власне вся сила соціал-угодництва звернена тепер на що? — На поборювання комуністів, на поборювання страйків, революційних організацій, на протирадянську агітацію. Таку програму праці визначили капіталісти своїм наймитам. Хто розстрілював би так робітничі демонстрації, як соціал-демократичний поліцей Цергібель в Берліні в травні 1929 року? Хто так старанно мирив би англійський та американський імперіалізм, як це робить МекДоналд? Хто так обороняв би англійський імперіалізм в Африці, в Індії, Палестині, як це знову ж таки робить уряд МекДоналда. А от коли в Англії зростає безробіття, коли майнери домагаються зривування сімгодинного дня праці, як це було перед генеральним страйком, тоді уряд МекДоналда затушковує це, він утовтує робітників, а то просто грозить.

Українські соціал-демократи у Львові, де їх залишилися лише жмінка закостенілих лідерів, що не мають за собою ні робітників, ні селян, пішли до неспесів — польсько-шляхетських соціал-угодовців. Для розбиття визвольного руху трудящих Західної України вони почали навіть організувати свої окремі профспілки, які хотіли віддати польським соціал-угодовцям. На спеціальній протирадянській нараді унівців у Варшаві завіс і соціал-демократ Ганкевич. Чи-ж не криве повсякчас?

В Канаді бачимо те саме. І тут поліцей Дрепер і Джим Сімсон співробітничали в поборюванні комуністичного руху. "ОБЮ Бюлетин" у Вінніпегу гірше нападає на комуністів, як буржуазна преса. А вже яскравим прикладом вислугувування реакційних лідерів робітництва перед буржуазією є одночасне виключення в Едмонтоні т. Лейкмана з трейд-юні і віддалення його від праці.

Канадійська партія праці в Альберті до того "допрацювала", що виключила із свого складу комуністичну партію. Слідом за цим інтернаціональна залізничоробоча юнія розв'язала той свій локаль, головою і активним членом якого був т. Лейкман. Одночасно компанія віддала Лейкмана від праці. От яка солідарність між вислугувачами й соціал-зрадниками. Тому така тяжка визвольна боротьба робітництва. Тому комуністи демаскують і поборюють не соціал-зрадництво, як найбільшого ворога класової боротьби, ворога, що сидить в робітничому таборі і з середини запроуде робітничі інтереси, що розколює й ослабляє робітничі ряди. Тому обовязком є кожного свідомого робітника викривати не соціал-угодовство, демаскувати його й виривати від його впливу робітничі маси.

ГОСПОДАР ЗЕМЛІ РАДЯНСЬКОЇ НА ДНІПРЕЛЬСТАНІ.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет оглядає велике будівництво Дніпрельстану — електричне серце Радянської України.

Дня 26 листопада, 1929 р. в годині 8-й рано потяги другої сесії ВУЦВК прибули з Харкова на Дніпрельстан — до Запоріжжя. Іх привітали там тисячі маса робітників великою овацією.

Загроз же на майдані коло станції влаштовано було величезний мітинг, на якому з промовами виступили т.т. Петровський і Чубар. Ім відповідали представники робітництва.

"Дніпрельстан" — сказав т. Петровський — це шлях, який забезпечує нам можливість "наздогнати" і перевищити передові капіталістичні країни. "Наша країна непереможна — каже т. Чубар. "Нас не дзякають імперіалістичні ефремівиці. Вони не зможуть аулишити нашого поступу до соціалізму. Вся країна нині працює над тим, щоб закінчити Дніпрельстан і замість старого Запоріжжя створити новий соціалістичний індустріальний центр.

ТОВ. СУХОМ'ЯН ПРО ДНІПРЕЛЬСТАН.

Голова Вищої Ради Народнього Господарства України тов. Сухом'ян каже: "540,000 механічних коней становитиме потужність Дніпрельстану після пуску шести турбо-генераторів першої черги і 810,000 механічних коней — після закінчення другої черги. Це така сила, така потужність, що коли перевести її на людську енергію, виходить, що 8-годинного робочого дня, то вона становитиме силу 16 мільйонів людей, тобто дорівнює загальній кількості трудової людності на Україні. То-

вариші, я гадаю, що не досить яскраво і маловично говорити про те, яке величезне значіння матиме Дніпрельстан для розвитку продукційних сил нашої радянської країни.

За останніми підрахунками комісії тов. Долгова, вартість станції визначається, приблизно, в 210 мільйонів карбованців.

"Ми вважаємо Дніпрельстан не за звичайну електростанцію, а за величезне спорудження, яке дозволить перебудувати нашу промисловість та сільське господарство. Ви знаєте, що саме через це ми одночасно зі збудуванням Дніпрельстану поставили питання і про спорудження навколо неї потужного промислового комбінату. Тут буде металургійний завод, що дасть 1,055,000 тон чавуну, заводи "Дніпросталь", феросталь та алюмінієвий завод. Далі, ми намічаємо збудувати потужний хемічний комбінат, організуємо такі виробництва, що їх досі в СРСР не ставили. Не тільки Дніпрельстан, але й вся комбінат навколо нього буде тим центром, на базі якого виникатимуть дедалі нові й нові виробництва".

З ПРОМОВИ ТОВА. КОСІЮРА.

"Товариші, наша країна починає розгортати дійсно нечуване ще в історії людства, грандіозне будівництво, причому такими темпами і в таких маштабах, яким немає рівних — каже тов. Косіор, секр. ЦК КП(б)У.

"Ми тепер будемо цілий ряд величезних заводів, причому будівництво це провадимо одночасно й надзвичайно швидко. Проте, в усьому нашому

ДОПОМОЖІМ НАШИМ ТОВАРИШАМ НА БУКОВИНІ.

Буковина — це найнещасливіший клапот української землі.

Прочитавши 153 число "Українських Робітничих Вістей" про нашу окуповану румунську Буковину, я не встиг стерпіти, щоб не сказати свого слова про нечувані знущання румунських бояр над нашими братами в Буковині. Здається, що тема на-в'язі другої країни, щоб була така покривджена, зруйнована, як наша Буковина. Про Буковину мало хто ко-лім лише, гебій Буковини і на світі не було, а там все ж таки вже поверх 400,000 нашого брата.

Коли ми заглянемо в історію Буковини, коли ще Турки відірвали Буковину від України і передали її під панування молдавських князів, коли 1777 року Марія Тереза дістала від Турків нби в дарунок Буковину, то ми побачимо, що через весь той час дерли з наших людей сім шкір — хто тільки хотів і аж до тепер деруть. Буковинський нарід — ніколи не бачив сонця правди, бо він вічно сковааний, вічно в неклі. Немає наша мова слів, щоби висказати біль буковинського народу, його тортур, його страждання хоч би тепер від румунських боярами. Коли ми заглянемо на Буковину, то побачимо там море сліз, тюрми переповнені робітниками і селянами, прив'язаними ланцями до залізної тачки політичної в'язні копають сіль в підземних льохах аж в Тарга-о-кно в Румунії. Ми побачимо в Буковині хрести по дорогах, та попіл платоми, де наші брати лягли головою за визволення Буковини зпід румунського ярма. Ми побачимо понищені праріварчі ліси, що з них рубають дошки аж в галицьких тартахках в той час, коли нашою селянинові не вилло погостити до ліса, щоб використати взяти та загірті своїх закостенілих діточок. На цих землях сьогодні оре ниву румунський козлоніст в той час, коли наші селяни з цибурією в торбичці та кукурієюм малайом шукають праці аж по костякських пристанцях. Наші школи позаяирає, наше українське слово замаєрає на Буковині, наші пісні зрумуновані, наші села переименовані. На Буковині не збудували румуні ані одної школи, ані одної корисної фабрики, а за те набудували більше криміналів та гуралів, і заливають горілкою нашого брата, топлять його, щоб він не вставав до боротьби.

Але наш буковинський товариш вже нарозився, румунські тортурти та нагаї вже переконали його. Наш буковинський товариш починає вже пробуджуватися. По містечках і по селах поорганізували наші селяни гуртки політичної партії, партії "Визволення" і помімо страшного терору наші товариші мали вже свою газетку "Борись", що був організований партією "Визволення". І ось того "Борця", того маленького

будівництва Дніпрельстан, безперечно, особливо разом з промисловим комбінатом, посідає перше і виключне своїм значінням місце. Коли ми позаторік ухвалювали постанову про будівництво Дніпрельстану, боязко було — чи вистержить наша бідна країна такі величезні витрати, чи зможе вона використати всю велитенську енергію Дніпра. Тепер ми бачимо, що ці побоювання не справдилися.

"Значіння Дніпрельстану дійсно виключне. Коли ми закінчимо програму цього будівництва, ми зразу на пару шаблів віднімемося вище — і по лінії техніки, і по лінії зміцнення промисловости, і по лінії зміцнення нашого сільського господарства".

Громади сповнили свою повинність. Відтак зажадало правительтво заяв від родичів шкільних дітей, кажучи, що просьби урядів громадських неважні. І це родичі зробили. Тепер відіслано правительтво до ствердження правдивости тих підписів шкільному черновецькому інспекторові. Цей останній дав наказ директорам, щоб вони разом з перевіряти підписи родичів, збирали підписи у люде під зав'язами, що вони вдоволені наукою по школах і ніякої ім української школи не потріба.

По селах порозідалися, навіть ноцями, директори та інспектори шкільні скакують, люде обдурюють їх щоб підписувалися на новий поділ землі, а коли бачуть, що люде розуміють, то кажуть їм, що синьсувають люде, які хочуть української школи. Люде не передчувають нічого злого підписують.

На приклад Милети скликаю громадський раду й запропоновано ухвалу що громада вдоволенна з науки в школі. Та радні ухвалили на це жадати української викладової мови. Однаке протокол з того асидання сфалшовано на приказ префекта.

В інших місцевостях, як прим. Борівних селяни протіяли директора й інспектора, котрі жадали підписів на фалшиві заяві. То саме сталося в Ленківцях горішних, де також інспектор хотів обдурити нарід.

"Час" оголошує остерогу, щоби українські селяне не підписували ніяких заяв, бо це є підлий підступ з боку шкільних властей.

Учители-жандарми. Букарентенські газети подають відомість, що 64 народних учителів покинули свою учительську працю і звернулися до команданта жандармерії з проханням прийняти їх до жандармської служби. Командант згодився на те й поробив кроки, щоби їх прийнято до спеціальної жандармської школи.

Причиною такого кроку вчителів є дуже прикрі матеріальні положення між учителями, які в порівнянні до жандармів побирають далекое меншу платню, а крім того мають обовязки культурної праці поза школою безплатно.

Вільно насилувати українських дівчат. В днях між 2 і 6 листопада відбулася перед окружним судом в Бережанах проти Едварда Матея, учителя школи в Шибалині, якого прислала польська влада аж з Кракова, судова розправа на те, що він насилував цілий ряд школярів. Суд засудив його на рік тюрми з тим, що половину кари відразу даровано, а половину відложено на неозначений час.

Дня 23 листопада судив березанський суд другого учителя підлика Веєлава Мервінського управителя школи в Камінці, борбещкого повіту, який насилував до 20 шкільних дівчат. І Мервінського нби засуджено на 8 місяців, але кару зараз подаровано... Таку то "освітні" ширять польські імперіалісти на західно-українських землях, по українських селах!

В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІО-ЖУРНАЛ. В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІО-ЖУРНАЛ. В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.

ЗАХІДНЯ УКРАЇНА.

НОВА БАЗА БОРОТЬБИ ЗА УКРАЇНСЬКУ ШКОЛУ В РУМУНІИ.

Боротьба за українську школу на Буковині перейшла в нову фазу.

Цараністи, які спершу обіцяли привернути українську мову в школах, прийшовши до влади почали крутити. Спершу жадало правительтво петицій від громад, чи народ справді бажав своєї мови по школах.

Громади сповнили свою повинність. Відтак зажадало правительтво заяв від родичів шкільних дітей, кажучи, що просьби урядів громадських неважні. І це родичі зробили. Тепер відіслано правительтво до ствердження правдивости тих підписів шкільному черновецькому інспекторові. Цей останній дав наказ директорам, щоб вони разом з перевіряти підписи родичів, збирали підписи у люде під зав'язами, що вони вдоволені наукою по школах і ніякої ім української школи не потріба.

По селах порозідалися, навіть ноцями, директори та інспектори шкільні скакують, люде обдурюють їх щоб підписувалися на новий поділ землі, а коли бачуть, що люде розуміють, то кажуть їм, що синьсувають люде, які хочуть української школи. Люде не передчувають нічого злого підписують.

На приклад Милети скликаю громадський раду й запропоновано ухвалу що громада вдоволенна з науки в школі. Та радні ухвалили на це жадати української викладової мови. Однаке протокол з того асидання сфалшовано на приказ префекта.

В інших місцевостях, як прим. Борівних селяни протіяли директора й інспектора, котрі жадали підписів на фалшиві заяві. То саме сталося в Ленківцях горішних, де також інспектор хотів обдурити нарід.

"Час" оголошує остерогу, щоби українські селяне не підписували ніяких заяв, бо це є підлий підступ з боку шкільних властей.

Учители-жандарми. Букарентенські газети подають відомість, що 64 народних учителів покинули свою учительську працю і звернулися до команданта жандармерії з проханням прийняти їх до жандармської служби. Командант згодився на те й поробив кроки, щоби їх прийнято до спеціальної жандармської школи.

Причиною такого кроку вчителів є дуже прикрі матеріальні положення між учителями, які в порівнянні до жандармів побирають далекое меншу платню, а крім того мають обовязки культурної праці поза школою безплатно.

Вільно насилувати українських дівчат. В днях між 2 і 6 листопада відбулася перед окружним судом в Бережанах проти Едварда Матея, учителя школи в Шибалині, якого прислала польська влада аж з Кракова, судова розправа на те, що він насилував цілий ряд школярів. Суд засудив його на рік тюрми з тим, що половину кари відразу даровано, а половину відложено на неозначений час.

Дня 23 листопада судив березанський суд другого учителя підлика Веєлава Мервінського управителя школи в Камінці, борбещкого повіту, який насилував до 20 шкільних дівчат. І Мервінського нби засуджено на 8 місяців, але кару зараз подаровано... Таку то "освітні" ширять польські імперіалісти на західно-українських землях, по українських селах!

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІО-ЖУРНАЛ. В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІО-ЖУРНАЛ. В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІО-ЖУРНАЛ. В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІО-ЖУРНАЛ. В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІО-ЖУРНАЛ. В середині січня ц. р. Всеукраїнська радіоуправа, т.тв "Друзів Радіо", Книгоспілка та інші організації починають видавати в Харкові перший на Україна масовий журнал "Радіо". Журнал буде присвячений питанням радіомовлення, радіотехніки та радіофікації нашої України. В журналі братимуть участь найкращі сили України й СРСР.

Радіо-журнал має виходити двічі на місяць на трох друкованих аркушах великого формату.